

Publicerad 2012-10-17 14:55 av Stardust

I ljust av din senaste

Bladen faller - igen.

Det var väntat.

Precis som tanken att

vissna löv måste bort.

Allt upprepar sig.

Det vilar en stor trygghet i

att ingenting förändras.

Molnen hänger grå och tunga,

gör att färgerna i rummet blir

lätt suddiga och dova.

Vi tänder små värmeljus,

kurar ihop i soffan, nära, nära...

Ett tunt litet regn strilar

mot rutorna...

Ett brev ligger på bordet,

väntar på att öppnas...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Stardust med Poeter.se id #12676 innehar upphovsrätten